

18 Mart Çanakkale Destanı

– Mesut Kılıçoğlu · 18 Mart 2024

18 MART ÇANAKKALE DESTANI

Şair Mesut Kılıçoğlu

Çanakkale'yi yazıyorum size,
Selâm olsun tüm şehidlerimize.

Anlatacađım yiğit Mehmetleri,
Bahsedecek tarihler biz Türkleri.

Rüzgâr verdi onlar ay- yıldızına,
Sahip çıktı namusuma, ırzıma.

Koruyordu Türk ırkının yurdunu,
Kaybetmedi Mehmed'im umudunu.

Seve seve vermişlerdi canını,
Sarmıştık şu boğazın her yanını.

Çanakkale hiç böyle yazılmadı,
Bu zafer hiç kolay kazanılmadı.

Dünya Savaşı geçiyor çok çetin,
Kaderiydi Çanakkale milletin.

Dünya Savaşının Boğaz Cephesi,
Destan yazacaktır Çanakkale'si.

Amaç boğazları ele geçirmek,
Daha sonra İstanbul'u düşürmek.

Bu sebeple çevirdiler boğazı,
Düşman için olacak kara yazı.

Saldırdılar denizden, karadan,
Geçemeyecekler elbet oradan.

Başladı düşmanlar top ateşine,
Rastlanmaz bu savaşın bir eşine.

Üstümüze düşüyordu bombalar,
Cehenneme dönmüştü tüm oralar.

Gökyüzünde yanıyordu ateşler,
Saldırıyor Türk'e bütün kalleşler.

Toplamışlar her milletten insanı,
Bozuktu onların hepsinin kanı.

Yiyecekler onlar bizden tokadı,
Korkutacak düşmanı Türk'ün adı.

Mecidiye, Hamidiye, Çimenlik,
Başlar Çanakkale'de bir şenlik.

Kabaracak Türk ırkının ayrıntı,
Orada yapacağız biz bayramı.

Ders alacaktı bizden bütün düşman,
Olacak onlar geldiğine pişman.

Pişman olacaklar doğduklarına,
Yenilecekler Türk ordularına.

Düşmanları bekliyordu ordumuz,
Mezar olacak onlara yurdumuz.

Geçemeyecekler Çanakkale'yi,
Yıkamaz hiç bir kimse bu ülkeyi.

Çanakkale'ye koşmuştuk hepimiz,
Destan yazacak orada ceddimiz.

Arslan kesiliyor Türk'ün her biri,
Yeneceğiz orada tüm kâfiri.

Çanakkale'yi edin siz de tetkik,
Çektik orada düşmanlara tetik.

Çanakkale bizim büyük harbimiz,
Olacaktı sayısızca gazimiz.

Cevat Paşa'dır cephe komutanı,
Alıyordu kahramanlık unvanı.

Asıl adıdır onun Cevat Çobanlı,
Zafer kazandı onunla Osmanlı.

Çekiyordu düşmanlara ihtarı,
Gösteriyordu üstün bir başarı.

Savaştı Galiçya'da Filistin'de,
Trablusgarp ile Balkan ilinde.

Atanıyor Erkânı Harbiye'ye,
Çok emeği geçti Çanakkale'ye.

Göstermişti tüm dünyaya şanını,
Alacaktı liyakat nişanını.

On Sekiz Martın yiğit kahramanı,
Çanakkale'de geçti tüm zamanı.

Tüm Mehmetçiklerim onun emrinde,
Savaşmıştı cephenin her yerinde.

Savaştan sonra Ankara'ya gider,
Bizlere Mecliste mebusluk eder.

Hatırlatmıştı paşayı bizler de.
Üstünlük sağlıyorduk denizlerde.

Düşmanı getirdik boğazda dize,
Şimdi anlatacağız harbi size.

Boğazı kara bulutlar bürüdü,
Düşmanlarımız denizden yürüdü,

Geliyordu düşman donanması,
Çekecekti onlar büyük bir yası.

Gelmişlerdi sanki onlar gezmeye,
Yurdu işgal edip bizi ezmeye.

Yetermi buna düşmanın gücü,
Atatürk'tü orada Türk'e öncü.

Hür yaşadık bizler tarih boyunca,
Cepheye koştuk savaşı duyunca.

Ata'mız bize veriyor taktiği,
Düşmanı görünce çektik tetiği.

Kabul eder mi Türk tutsak olmayı,
Kovmak için düşmanı gerdik yayı.

Kimseye vermeyiz vatanımızı,
Adadık bu uğurda canımızı.

Her tarihte bizler bunu gösterdik,
Düşmanın hepsini yerlere serdik.

Hepsi de üstümüze üşüştüler,
Çıkar çıkmaz da yerlere düştüler.

Düşmanlar ilk önce geldi denizden,
Dersini alacaktı hepsi bizden.

Boğaza demir attı donanması,
Ateşe başladı Türk'ün tabyası.

Gelmişti gemileri, fırkateyni,
Dağılacaktı hepsinin de beyni.

Düşmanlara saldırdık Kürşad gibi,
Küffarla doldu denizin dibi.

Balıklara yem ettik onları,
Şahlandı Barbaros'un torunları.

Hâkimdi Barbaros tüm denizlere,
İlham verdi boğazda bizlere.

Ondan almıştık bizler gücümüzü,
Boğazda söylemiştik türkümüzü.

"Çanakkale içinde Aynalı Çarşı,
Ana ben gidiyorum düşmana karşı".

Düşmüştü bu türkümüz de dillere,
Çanakkale'yi vermeyiz ellere.

Burası vatanımın bir parçası,
Yoktu Mehmet'imın hiç de şakası.

Bomba attık gemilere durmadan,
Daha onlar kıyımıza varmadan.

Başladı büyük bir deniz savaşı,
Destan yazdı subayıyla, onbaşı.

Çavuşundan, kahraman erine,
Selam olsun onların her birine.

Savaştlar bir hilâl uğruna,
Pes ettiremez düşman Türkoğluna.

Bizlerindir Çanakkale denizi,
Yenemeyecekti düşmanlar bizi.

Allah Allah diye öne atıldık,
Çanakkale'de gemiler batırdık.

Düşmanın başına sıktık kurşunu,
Geçirmedik Çanakkale'den onu.

Düşmanın boğazda kesildi yolu,
Destanlar yazıyordu Gelibolu.

Karşısında kahraman Türk askeri,
Kaçacaktı düşmanlar tekrar geri.

Başlamıştı çetin bir boğaz harbi,
Titretiyor Türkler şarkı ve garbi.

Nusret Gemisi döküyor mayını,
Bulmuştu Türkler işin kolayını.

Batıyor mayına çarpan gemiler,
Boğuluyor içindeki caniler.

Gömülüyordu hepsi de sulara,
Sahipti düşmanlar çok ordulara.

Fazla askerin de olsa ne yazar,
Mehmetçğim onlara kuyu kazar.

Dönmüştü gidişat lehimize,
Zırhlılar giriyor menzimize.

Nişan alıyor Mehmetler en iyi,
Vuruyor gördükleri her gemiyi,

Sokuyorlar bombayı bacasından,
Feryat ediyor düşman acısından.

İsabet alıyor düşman gemisi,
Geliyor bunun daha da gerisi.

Batırıyorduk birçok gemileri,
Cehenneme saldı İngilizleri.

Durdurduk boğazda Haçlıları,
Yenilecekti düşman orduları.

Mehmetçğim sırtlıyordu mermiyi,
Vuruyordu denizdeki gemiyi.

Çok babayığitti Seyit Onbaşı,
Eliyle sıkısa ufalardı taşı.

Seyit Onbaşı çok ağır gülleyi,
Koltuğa almıştı sanki kelleyi.

Kaldırıyor iki yüz yetmiş kiloyu,
Bombalıyor düşmanların filoyu.

Batırıyor hedefteki her şeyi,
Yaşatıyor millete neşeyi.

Değiştiriyor savaşın seyrini,
Tanıyordu dünya bu Türk erini.

Kaldırıyordu bombayı üç kere,
Pusu kurmuştu Türkler sipere.

Yapmışlardı vatan savunmasını,
Batırdık düşmanın donanmasını.

Gömdük düşmanı karanlık sulara,
Umutlar verdik yeni ufuklara.

Aydınlanıyor Türk'ün geleceği,
Belliydi düşmanların öleceği.

Sonudur bu Türk'e kefen biçenin,
Canını aldık boğazdan geçenin.

Olduk hepimiz Kılıçarslan gibi,
Cesetlerle doldu denizin dibi.

İnledi her yer Türk'ün narasıyla,
Deniziyle ve de tüm karasıyla,

Hepimizde var Çaka Bey'in ruhu,
Denize döktük bu Haçlı güruhu.

Cihanda duyulur Mehmet'in sesi,
Düşmana mezar olur Türk ülkesi.

Esad Paşa, Vehip ve Faik Paşa,
Çanakkale'de girdiler savaşa.

Yarbay Hasan Bey, Mehmet Şefik Aker,
Düşmanların önlerine set çeker.

Mehmet Ali, Mustafa Hilmi Paşa,
Komutandı hepsi bizim gardaşa.

Yüzbaşımız Tophaneli Hamdi Bey,
Değişiyordu onun ile her şey.

Ses verir Nusret Mayın Gemisi'nden,
Razıdır Türk milleti kendisinden.

Fahrettin Altay, Mehmet Nuri Conker,
Çanakkale'deydi hepsi de nefer.

Mehmet Nazif ve Remzi Alçitepe,
Düşmana mezar olur tüm dere, tepe.

Daha sayısız albayla, yarbaylar,
Teğmenim, yüzbaşım ve de subaylar,

Fevzi Paşa, Halil Sami Albay'ım,
Cephede savaştı bütün alayım.

Tümenim, taburum ile kolordum,
Onlar ile korundu cennet yurdum.

Onbeşliler ile cesur erimiz,
Gencimiz yaşlımız ve her birimiz.

Hepsi de Çanakkale'ye koştular,
Vatan aşkıyla yanıp tutuştular.

Geri dönmeyi asla düşünmeden,
Onlardı Çanakkale'de harp eden.

Geçilmez dedi Mehmet'im bu kale,
Düşmanları durdurdu Çanakkale.

Anasından almıştı öğüdünü,
Koruyordu Mehmed'im Türk'ünü.

Mинnet borçluyuz onların hepsine,
Şimdi bakalım cephe gerisine.

Almıştı sancağı karabudun,
Şahlanıyor arslanları Uhud'un.

Mazhardılar Peygamber övgüsüne,
Düşmanlar çarpıyor Türk süngüsüne.

Zafer ise süngünün ucundaydı,
Hazret-i Peygamber'de oradaydı.

Medine'yi ziyaret eden bir zat,
Peygamber'le görüşüyordu bizzat.

Bu Allah dostu evliyaullahtan,
Haber veriyordu Resulullah'tan.

Göremez Resulullah'ı yerinde,
Çünkü Resul Çanakkale Harbi'nde.

Diyor ki Peygamber'imi göremedim,
Ravza'da ona selam veremedim.

Anlatıyor bunları türbedarına,
Söylüyordu mevzuyu etrafına.

Böylece duyuluyordu bu olay,
Artık düşmanları yenmek çok kolay.

Allah'ın bize büyük mucizesi,
Korunacaktı bu İslam ülkesi.

Görüyoruz her türlü kerameti,
Türk'ümün şahlıyor azameti.

Hâkimdiler cihana bir zamanlar,
Cephede okunuyordu ezanlar.

Ezan sesi düşmanı titretti,
Manevi duygu askeri kükretti.

Türk'de büyük manevi kuvvet vardı,
Ordunun etrafını onlar sardı.

Cephedeydi üçler, yediler, kırklar,
Yapılıyor onlar ile ataklar.

İslamın bu manevi orduları,
Kabarttı biz de dini duyguları.

Gelmişlerdi Türk ırkına yardıma,
Destek veriyorlar benim orduma.

Sanki olmuştu hepsi bir arslan,
Dirilmişti sanki dedem Alparslan.

İlerlediler süngü vura vura,
Mezar ettiler orayı gâvura.

Çarpıştıyordu Türk'ün askerleri,
Siperlerdi hepsinin de yerleri.

Baş koydular vatan millet yoluna,
Direndiler Türk- İslam uğruna.

Türk'ü cepheden hiç kimse sökemez,
Düşman bayrağını hiç de dikemez.

Kötü durumdaydı buranın hali,
Toplanmıştı her milletten ahali.

Askerleri fazlaydı kat be kat,
Yiyecekti Mehmed'imden bir tokat.

Dikilmiştik düşmanın karşısına,
Aldırmadık onların sayısına,

Yeni Zelanda, Afrika, Asya'dan,
Geldiler savaşa Avustralya'dan.

Her ırktan oluştu bir sürü insan,
Kimi çapulcu, kimisi de korsan.

Kimisi serseri, kimi de yamyam,
Çanakkale'de edecektik bayram.

Karşımıza çıkmıştı yedi düvel,
Siperleri kazdık onlardan evvel.

Kınalı kuzum bekliyor siperde,
Vatan sevgisi vardı tüm erde.

Kaçıyordu Türk askerini gören,
Yapacaktık düşmanlara bir tören.

Çıkamayacaklar doğacak güne,
Sanmışlardı gidiyoruz düğüne.

Bekliyor onların hepsini ölüm,
Karaya çıkıyorlar bölüm, bölüm.

Üstümüze yağıyordu bombalar,
Düşman için karanlıktı dünyalar.

Siperlerde karşıladık onları,
Düşmanın hepsi Haçlı torunları.

Saldırdılar denizden ve karadan,
Yardım ediyordu Yüce Yaradan.

Değişecekti savaşın kaderi,
Şahlanıyordu Atatürk'ün eri.

Yapılıyordu her türlü plânlar,
Karşı koyuyor cephede olanlar.

Alıyor Türk eri hücum emrini,
Düşmanların bombalıyor yerini.

Oluk, oluk kan akıyor dağ, bayır,
Yanıyordu her taraf cayır, cayır.

Ortalık görünmüyordu dumandan,
Saldırın diyor bize başkomutan.

Azrail olduk düşman neferine,
Saldırdık biz de bunun üzerine.

Susamıştı düşmanlar eceline,
Alıyor Türkler onları eline.

Gerçekleşiyor düşmanın ölümü,
Cehenneme gidiyor bir bölümü.

Süngü takınız diyordu Miralay,
Yok olmuştu Elli Yedinci Alay.

Saldırdı hepsi de düşman üstüne,
Çıkamayacaklar doğacak güne.

Mehmet'im set yaptı vücutlarını,
Vatan için döktüler kanlarını.

Geçit vermediler zalim düşmana,
Hasret kalacaktık biz birçok cana.

Hüseyin Avni alay komutanı,
Tanı Türkoğlu bu büyük atanı!

Vatan için canını veriyordu,
Alayın tüm hepsi de ölüyordu.

Çıktılar şehidlik mertebesine,
Ses verdiler asırlar ötesine.

Görülmemişti böyle bir olay da,
Göçmüştü Elli Yedinci Alay da.

Cennete uçtu er ve subayımız.
Gitti Elli Yedinci Alay'ımız.

Onlara var her Türk'ün minnet borcu,
Görmeden onu geçme sen ey yolcu!

Ziyaret edin mutlak o tepeyi,
Hatırlayın Hüseyin Avni Bey'i.

Onlarla korundu Türk'ün boğazı,
Düşmanı yenmekti bütün niyazı.

Semaya açılıyordu tüm eller,
İmdada gelmişti gökten melekler.

Kuvvet veriyordu Türk'e imanı.
Saldırıyor bir elinde Kur'anı.

Her yeri sarıyor tekbir sesleri,
Yetiyordu düşmana nefesleri.

Ölüm- kalım yeridir siperler,
Şehit oluyor gelen bütün erler.

Direndiler düşmana günlerce
Sayısız şehidler verdik binlerce.

Şehit sayımız iki yüz elli bin,
Yolunu kesmiştik Ehl-i Salib'in.

Vatan için ne ocaklar sönüyor,
Şehidlerimiz cenneti görüyor.

Duruyorlardı karşısında Haçın,
Düşman istiyordu boğazı açın.

Set çekmişti Mehmetçiğim boğaza,
Çok da çetin geçiyordu bu gaza.

Cephede dalgalanır bayrağımız,
Şehit kanıyla doldu toprağımız.

Mübarektir bastığımız bu yerler,
Kefensizdir oradaki tüm erler.

Gittiler askeri üniformayla,
Eri, çavuşu, yüzbaşı, albayla,

Elbisesiydi onların kefenleri,
Nur gibiydi hepsinin de tenleri.

Gülüyordu sanki nurlu yüzleri,
Açık gitti şehidimin gözleri.

Bekliyordu onları Peygamber,
Olacaklar Cennette beraber.

Mehmet Çavuşum da Seddülbahir'den,
Tek başına düşmanları püskürten.

Ordaydı Ezineli Yahya Çavuş,
Sergiliyordu yiğitçe bir duruş.

Emrindeki altmış sekiz askerle,
Alıyor düşmandan binlerce kelle.

Ezinelinin bu çok az askeri,
İtiyordu tüm düşmanları geri.

Durdurdu altı düşman taburunu,
Kurtardı milletin onurunu.

Ezineli Yahya Çavuş Destanı,
Askeri ile korudu bu vatani.

Tarihe geçiyordu Ezineli,
Kurşun sıkıyor Mehmetçiğin eli,

Hepsi birer gencecik delikanlı,
Oluyordu Türkler bu kadar şanlı.

Çanakkale'nin kahraman Kürşad'ı,
İngiliz'e vuruyordu tokadı.

Gidiyordu Kürşad'ın izinden,
Ses verdik Çanakkale denizinden.

Ezineli'ydi Kürşad'ın torunu,
Kutlarınız yürekten hepimiz onu.

Saray basar gibi vurdu düşmana,
Kürşad ile gelmişti ki yan yana.

Onun için diyoruz ona Kürşad,
İngilizleri etmişti çok haşad.

Kahramandır Yüzbaşı Yusuf Kenan,
İngiliz'i ediyordu perişan.

Seddülbahir'de yazıyordu destan.
Düşmanı durduruyor bu komutan.

Emrindeki iki yüz askeriyle,
Savaştı İngiliz'in her biriyle.

Çok fazlaydı Haçlının ordusu,
Yoktu Kenan'ın onlardan korkusu.

Türk ordusunun kahraman fertleri,
Düşmanı yok etmekte tüm dertleri.

Budur var olma yok olma savaşı,
Verdik orada binlerce naaşı.

Akıyordu kanımız oluk, oluk,
Durmuyordu Mehmetçiğim bir soluk.

İçiyor sadece bulgur çorbası,
Bir dilim ekme taşırdı torbası.

Verilirdi bir de üzüm hoşafı,
Olmaz kimsenin buna bir lafı.

Yerlerdi bu menüyü de severek,
Sofradan kalkarlardı hamd ederek.

Suyu bile yoktu matarasında,
Kalmıştık bir de düşman ortasında.

Çok ağırdı cephedeki bu şartlar,
Açılacak elimdeki tüm kartlar.

Koyacağız her şeyi de ortaya,
Düşmeyeceğiz hiçbir de hataya,

Neyimiz varsa aldık elimize,
Güveniyorduk biz de süngümüze.

Takıyordu silâha süngüsünü,
Çoğaltıyor düşmanın ölüsünü.

Almıştı Mehmetler her şeyi göze.
Gelecekti düşmanlar elbette dize.

Sapladık süngüyü düşman göğsüne,
Kulak verdik Atatürk'ün sesine.

Gelmişti Atamız Çanakkale'ye,
Düşmanlara orada dur demeye.

Çanakkale'de geçti tüm zamanı,
Atatürk'tü savaşın kahramanı.

Koyuyor Atam canını ortaya,
Minnet duyuyoruz bizler Ata'ya.

Parçalanıyordu Ata'nın saati,
Kurtarıyordu onu da dikkati.

İsabet etti Ata'ya şarapnel,
Kırılacak elbet onu atan el.

Düşmanın yaptığı kalmaz yanına,
Şan katıyor Atam Türk'ün şanına.

Önder oldu Çanakkale'de Türk'e,
Onunla öğündü bütün bu ülke.

Girdik hepimiz Ata'nın emrine,
Direktifini getirdik yerine.

Emrindeydi genç kınalı kuzular,
Süngüyü kavradı güçlü pazular.

Yakmıştı onlara anası kına,
Kurban olsun dedi oğlum ırkına.

Kına var idi Türk'ün töresinde,
Yapılır savaşın arefesinde.

Kına yapılır kesilen kuzuya,
Bir de askere gidecek yavruya.

Böyleydi bizim bu geleneğimiz,
Vatan yolundaydı tüm emeğimiz.

Vatan için can veren Mehmed'im,
İntikamını almazsam namerdim.

Mehmetçiğim neler yazsak az sana,
Allah güç versin Kınalı Hasan'a.

Kına yapmıştı oğluna anamız,
Hasan'ı tanıyordu tüm dünyamız.

Canımız kınalı kuzularımız,
Onlarla güçlendi ordularımız.

Orduya katılıyor onbeşliler,
Vatan savunmasına yetiştiler.

Ardından öğrenciler okulunu,
Bırakıp takip etmişlerdi onu.

Orduya katılmışlardı hepsi de,
Şehitlik mertebesi az ötede.

Gelmişlerdi gençler şehit olmaya,
Düşmana karşı vatan savunmaya.

Liseler vermedi bu sene mezun,
Geçmiyordu günler de çok uzun.

Vatanı tercih ettiler okula,
Cephede giriyorlardı kol kola.

Mavzeri alıyorlardı omzuna,
Uğratacaklar düşmanı bozguna.

Savaşıyordu Mehmetler mevzide,
Anne, baba, kardeş kaldı mazide.

Ölürsem şehit, kalırsam gazi,
Milletine karşı çok mütevâzi.

Vatan için çarpıyor yürekleri,
Hür yaşamaktır bütün dilekleri.

Gece gündüz ve yağmur kış demeden.
Çarpıştılar yemeden ve içmeden.

Savaştılar düşman ile aç, susuz,
İçimizi acıtıyor bu husus.

Bulamıyorlardı yemeğe zaman,
Saldırıyorlardı düşmana her an.

Olmamıştı hiç dinlenme fırsatı,
Elindeydi devamlı da pusatı.

Oluyorlardı her an nöbette,
Dikkatli olmak gerekti elbette.

Yağıyordu mermiler yağmur gibi,
Bizdik elbet bu vatanın sahibi.

Toprağa verdik binlerce insanı,
Kuvvetliydi milletimin imanı.

Bu imandan hepimiz güç alarak,
Düşmanların üstüne saldırarak,

Yaşattık küffarlara cehennemi,
Tüm dünyanın bu savaştı gündemi.

Mehmetçiğim korumuştı vatani,
Çanakkale'de yazmıştık destanı.

Bilinecek yıllarca bu destanım,
Mezar oldu düşmanlara vatanım.

Saldırıyordu düşman onlarca,
Top mermisi düşüyordu tonlarca.

Çukurlar açılıyordu koskoca,
Geçit vermiyorduk bizler de Haça.

Mertçe çarpıştılar burun, buruna,
Canlar verdik bir Hilâl uğruna.

Yapılıyordu Hilal- Haç savaşı,
En küçüğümüzün on üçtü yaşı.

Cepheye koştu eli silâh tutan,
Yaşandı orada büyük bir tufan.

Küçük yavrular katılır bu savaşa,
Geçilmez yazdılar dağa ve taşla.

Ali Reşad Çavuş on üç yaşında,
Bulundu Çanakkale Savaşında.

Terlememişti henüz bıyıkları,
Durdurmuştu boğazda haçlıları.

Babası Balkan Harbinde şehitti,
Bombacı Ali Reşad çok yığitti.

Kaybetti babasını, annesini,
Çanakkale'de duyurdu sesini.

Koşarak geliyor Çanakkale'ye,
Sokmayacak düşmanı Türkiye'ye.

Silahını almıştı eline,
Bomba fırlattı düşman siperine.

Kahraman Ali Reşad Çavuşumuz,
Çok sertti düşmanlara vuruşumuz.

Geceleri yapıyordu baskını,
Korumuştu Ali Reşad ırkını.

Yaklaştı gizlice düşman üstüne,
Şarapnel saplanıyordu göğsüne.

Ayrı durdu bir müddet savaştan,
Düşmana karşı çıktı küçük yaştan.

Bir zaman savaştan kalmıştı uzak,
İyileşince harpte kurdu tuzak.

Korkusuzdu bu küçük Ali Reşad,
Düşman askerini etti haşad.

Mangal gibiydi Reşad'ın yüreği,
Bükülmezdi yiğidimin bileği.

Ustaca atıyordu el bombasını,
Ondan bahsedecek Avrupa basını.

Göstermişti bu savaşta başarı,
Düşmanı kovdu boğazdan dışarı.

İri değildi Reşad'ın cüssesi,
Bol gelmişti üstüne elbisesi.

Ayağına geniş geldi postalı,
Reşad Çavuş Çanakkale kartalı.

Büyük gelmişti ona da şapkası,
Kutlar bu yiğidi Türk'ün Ata'sı.

Dert etmedi tüm olumsuzlukları,
Ant içti kovmak için soysuzları.

Bombacı lakabı verilir ona,
Adamıştı kendisini vatana.

Alıyordu Enver Paşadan rütbeyi,
Göze almıştı Çavuşum her şeyi.

Küçük savaşçı, gönüllü bombacı,
Ali Reşad Türkiye'min baş tacı.

Minnettarız hepimiz de Reşad'a,
Benziyordu kendisi de Kürşad'a.

En önde savaştı bu Türk evladı,
Unutulmayacak yıllarca adı.

Yad ettik burada bizler de onu,
Zaferle bitecek bu harbin sonu.

Yaşamadı bu millet hiç esaret,
Savaşmak cephede büyük cesaret.

Namus günüdür milletin bu olay,
Siperleri aydınlatıyordu ay.

Sıkıştırdılar düşmanı köşeye,
Vatan için katlanılır her şeye.

Savaştılar zor şartlar altında,
Şehidlik aldılar Allah katında.

Ölmediler onlar da diridirler,
Çok mübarektir yattıkları yerler.

Toprak değil elbet, cennet bahçesi,
Güzelidir şehidliğin neticesi.

Karşımıza çıkmıştı bir sürü millet,
İnsan değil sanki hepsi de illet.

İçlerinde toplanmıştı Anzaklar,
Türk'e karşı kurulmuştu tuzaklar.

Bilmeden geldi Anzaklar oyuna,
Mehmet'le yattılar koyun koyuna.

Kurmuştu İngilizler böyle plân,
Söylemişler Anzaklara da yalan.

Kandırmışlar İngilizler onları,
Çanakkale oluyordu sonları.

Basıyordu Mehmetciğim kurşunu,
Ölümler bitiyor Anzak'ın sonu.

Peş peşe atılıyordu güller,
İnsanı parçalıyor şarapneller.

Havada çarpışıyordu mermiler,
Destan yazıyordu bizim Mehmetler.

Giriyordu kurşunlar birbirine,
Yapışmıştı biri de diğerine.

Yağmur gibi yağıyordu kurşunlar,
Üstümüze düşüyor hepsi bunlar.

Göğsümüzü ettik kurşuna siper,
Şehit oldu Mehmet'im teker teker.

Kopmuştu sanki gerçekten kıyamet,
Def olup gidecekti bu melanet.

Çiziliyor orada kaderimiz,
Düşmanı kovmaktı bütün derdimiz.

Düşmüştü bütün milletim bu derde,
Yediden yetmişe herkes seferde.

Aklımıza koymuştuk zaferi,
Diyordu Atatürk haydi ileri!

“Emrediyorum ben size ölmeyi”,
Düşünmeyin hiç de geri dönmeyi.

Uyuyorduk Ata'mızın emrine,
Getirmiştik onu hemen yerine.

Çanakkale'de en büyük önder,
Seviyordu Ata'mızı bütün er.

Güç vermişti bize Ata'nın sözü,
Ayırmadık düşmanlardan gözü.

Vuruyorduk biz kime rast gelirse,
Umurumuzda değildi delirse.

Yaşanıyordu korkunç bir cehennem,
Dua eder kardeşim, babam, annem.

Türk anası gönderirken oğlunu,
Kesiyordu istasyonda yolunu.

Diyordu ki anne giden oğluna,
“Düşman ayağı bastırma yurduna!

Vatan için en ön saflara atıl!
Def olsun karşımızdaki tüm batıl.

Ezan için sen orada ölesin!
Şehidliğin mertebesini bilesin.

Sakın ha! Gelmeysin sen geriye,
Saldır küffar üstüne, ileriye!

Yoksa hakkımı helâl etmem sana!
Şehit ol! Sen bu mübârek vatana”.

İşte böyleydi anamızın hali,
Korundu böylece Devlet-i Ali.

Sahipti tüm anamız bu şuura,
Diz çöktürdük orada biz gâvura.

Kuvvet verdi bizlere duaları,
Kan gölüne çevirdik oraları.

Destek oluyordu bize milletim,
Tüm gücüyle oradaydı devletim.

Bizler destek oluyorduk her yönden,
Gencimiz, yaşlımız koştu en önden.

İçlerindeydi dedem Ahmet Çevik,
Babayıgitti kaşları da eğik.

Çanakkale'ye gitti Çekerek'ten,
Katılmıştı bu savaşa yürekten.

Doğmadan yetim kaldı anneannem,
Şehit düştü Çanakkale'de dedem.

Çok cesur anneannemin babası,
Savaşa yolladı onu anası.

Nurukâ'nın şehit olan damadı,
Gurur verdi bizlere onun adı.

Bizler de dedemizin yolundayız,
Bozok Ovası olan Yozgat'tayız.

Geride bıraktı ailesini,
Çok özledi kızı da dedesini,

Dedem Çanakkale'de yurdu korur,
Duyarız bizler onunla gurur.

Yetim kaldı Ümmügülsüm kızı,
İçimize düştü derin bir sızı.

Doymadı anneannem babasına,
Muhtaç kaldı sadece kocasına.

Torunu dedemin annem Alime,
Onları unutmak mı ne kelime.

Şehit haberi gelince döğündük,
Bizler de bu dedemizle öğündük.

Acısı düşüyordu ilçemize,
Haberi geldi Çekerek'imize.

Arkasından yakmışlardı ağıtı,
Şarapnelle parçalandı suratı.

Ahmet evik cepheden gelmedi,
Felek Ümmügülsüm'e de gülmedi.

Ortada kalıyordu anneannem,
Bunları anlatmıştı bize annem.

Dedemi yâd ediyoruz burada,
Yatıyor Çanakkale'de karada.

anakkale'de onu hatırladım,
Bir köşeye oturarak ağladım.

Öbür dedem ise gazi olmuştu,
Mermi ile kolundan vurulmuştu.

Cepheye koşmuştu harbi duyunca,
Asker oldu on bir sene boyunca.

Babamın dedesi Çanakkale'de,
Kurşunla yaralanmıştı cephede.

Yapıyordu vatan savunmasını,
Almıştı anasının duasını.

Dedemin anası Şahin Ana'ydı,
Vatanın korunmasından yanaydı.

Onun için oğlunu doğurdu,
Kurtulacak elbette Türk'ün yurdu.

Göndermişti onu Çanakkale'ye,
Feda olsun dedi oğlum ülkeye.

Savaştı dedem cephede günlerce,
Şehidler vermiştik bizler binlerce.

Kurşunu sıkmişti, hain düşmana,
Hizmet etti yıllarca bu vatana.

Zaferden sonra dönmüştü köyüne,
Umutla bakacak doğacak güne.

Kendisi iriydi ve uzun boylu,
Kel Necip dedemdi onun da oğlu.

Bekir Kılıçoğlu'dur bu dedemiz.
Övünç kaynağıdır bize ceddimiz.

Mermi saplanmıştı onun koluna,
Gazi demişlerdi Kılıçoğlu'na.

Çolak denmişti ona bu yüzden,
Bir gazi dede çıktı köyümüzden.

Vatanı korumuştı dikti başı,
Bağlanmıştı gazilik maaşı.

Hamzakâ'nın bu kahraman evladı,
Unutulmaz onun elbette adı.

Yazdık onu bu satırlara biz de,
Yaşayacaktır dedem kalbimizde.

Bu dedemi anlattı bana babam,
Onları buraya yazmaktır çabam.

Yoksa nerden olacaktı haberim,
Yazarken yaşlanmıştı gözlerim.

Babam Hacı Osman'dan çok dinledim.
Torun olarak onları özledim.

Çanakkale'deydi bu dedelerim,
İkisine birden rahmet dilerim.

Şehit olmuştu bu savaşta biri,
Gazi olarak dönmüştü diğeri.

Ben ise onların bir torunuydum,
İki dedem ile de gurur duydum.

Onlara burada açtık parantez,
Yazıyorum bunu sizlere ilk kez.

Terk etmişti dedelerim dünyayı,
Ardından okuyalım Fatıha'yı,

Ruhu şad olsun bu dedelerimin,
Mekânı Cennettir şehidlerimin.

Bu vesileyle onları tanıdık.
Çanakkale'de kavrulduk ve yandık.

Hasret giderdik böylelikle dedeme,
Döndük Çanakkale'deki gündeme.

Başlamıştı şenlik, kurulmuştu toy,
Oğuz boyundan geliyordu bu soy.

Katlanamazdı bu soy esarete,
Sahipti Türk büyük bir cesarete.

Cesareti vardı Türk'de Kürşad'ın,
Altından kalkıyoruz biz her şartın.

İşlemez Türk'e hiçbir olumsuzluk,
Askerimizde vardı korkusuzluk.

Kaldırıp attılar cepheden Haçı,
Şehit ve gazim milletin baş tacı.

Duramaz düşman bizim karşımızda,
Akif diyor İstiklal Marşımızda.

"Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!

Kükremiş sel gibiyim; bendimi çiğner, aşarım;
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.”

İşte böyleydi Türk'ün anlayışı,
Hür olmaktır devamlı yaşayışı.

Savaştk bizler de bundan dolayı,
Kaybettik cephede birçok alayı.

Cephelerin hepsi bir mahşer yeri,
Hür yaşamaktır Türk'ün karakteri.

Bu millet vurulamazdı zincire,
Atlatmıştı tarihte çok badire.

Gelmiştik her şeyin biz üstesinden,
Ses verdik Çimenlik'in ötesinden.

Yaralanmalar oluyordu cephede,
Direniyordu Mehmed'im yinede.

Sahip çıkıyorduk yaralımıza,
Almıştk onları çadırımıza.

Taşıdık cepheden askeri hemen,
Götürdük hiç de vakit geçirmeden.

Çadırlardan oluşmuştu Revirler,
Yatıyor orada yaralı erler.

Beklediler hemen iyi olmayı,
İsterler harbe tekrar katılmayı.

Cephe dışında Seyyar Hastahane
Hekimlerimiz vardı çok şahane.

Oraya gelirdi yaralananlar,
Tedavi edilirdi vurulanlar.

Hastayla doluydu bütün sedyeler,
Yardımcıydı onlara hemşireler.

Hizmet ettiler gönüllü olarak,
Yaralının yarasını sararak,

Mehmet'ime veriyorlar şifayı,
Çok kabarıktı buradaki sayı.

Dayanılmaz yaralının sesine,
Yetişemediler onlar hepsine.

Ağır yaralıya vardı öncelik,
İnsanı yaşatmaktı tüm incelik.

Yaralıya yapıyorlar pansuman,
Halsiz olana olmuşlardı derman.

Mehmet'imın cankurtaran meleş,
Kan- revan olmuştu bütün gömleş.

Kan damlıyor hepsinin ellerinden,
Askere moral çıkar dillerinden.

Mehmetçik alıyor hekimden gücü,
Bir sedyede yatıyorduki üçü.

Tedavi ediyorlardı sırayla,
Dinleniyorlardı çok az arayla.

Hekimlerimizin ağırđı yükü,
Kurtarıyorlardı yaralı Türkü.

Bekliyor onları ağır bir görev,
Asker göndermişti cepheye her ev.

Gelmişti Mehmetçik her bölgeden,
Onlardı düşmanlar ile cenk eden.

Ouyorlardı her zaman nöbette,
Kurtarılacaktı vatanım elbette.

Duramadı düşman Türk karşısında,
Büyük bir azim vardı paşasında.

Kenetlendik erinden subayına,
Basıyorlardı düşmanlar mayına.

Hepsi oluyordu delik deşik,
Çanakkale'dir bize bu son eşik.

Düşmanı durduramazsak burada,
Girecekti onlar da bütün yurda.

Onun için canla başla direndik,
Çanakkale'de orduları yendik.

Anafartalar ile Kumkale'den,
Geçemiyor düşman Çanakkale'den.

Conkbayırı ile Arıburnu'ndan,
Düşmanların getirdik biz burnundan.

Düşmanın hepsi geldi bir araya,
Dizdik hepsini orada sıraya.

Sokmuştuk düşmana kasaturayı,
Mezar ettik hepsine orayı.

Orada ne zulüm kaldı, ne de şer,
Kaçmışlardı hepsi de üçer beşer.

Doğduklarına olmuşlardı pişman,
Anafartalar'daydı yiğit Paşam.

Bunun için doğurmuştu anası,
Çektiriyor Atam düşmana yası.

Yönetiyordu cephede ordumu,
Ses getiriyordu düşmana vurdumu.

Askerlerine veriyordu morali,
Sevindiriyor bizleri bu hali.

Cephede geçiriyordu tüm gününü,
Duyacak herkes Atam'ın ününü.

Selâm duruyoruz buradan ona,
Sahip çıkmıştı Atatürk vatana.

Mustafa Kemal'di orda yüzbaşı,
Kazanmıştı Türk milleti savaşı.

Savaşmıştı Atam Çanakkale'de,
Kutlanıyor zafer bütün ülkede.

Çanakkale'de yazdık biz destanı,
Sevdik Başbuğ Atatürk komutanı.

Kahramandır bizim Atatürk'ümüz,
Yayılıyordu cihana ünümüz.

Gurur günüdür Türk'ün Çanakkale,
Milletçe verdik orada el ele.

Susturmadık bizler ezanımızı,
Vatan için verdik bu canımızı.

Çanakkale'de şehidler yatıyor,
Türklerin kalbi orada atıyor.

Şehidlerimiz bizlerin kalbinde,
Kaybettik onları boğaz harbinde.

Emanet ettik vatan toprağına,
Selâm durduk bizler Türk bayrağına.

Şehidim rüzgâr verdi ay- yıldıza,
Çanakkale'de ders verdik kansıza.

Hepsini sardık mis gibi anbere,
Gönderdik onları Peygamber'e.

Anası mürüvvetini görmeden,
Şehit oldu hepsi de evlenmeden.

Yaşamamışlardı hayatlarını,
Tarihe yazıyorduk adlarını.

Göçtü hepsi ömrünün başında,
Çoğu daha çocuktuk genç yaşında.

Cephede bütün hayatları söndü,
Gözlerim karardı başım da döndü.

Onlar için gözümde aktı yaşlar,
Hayata veda etti genç kuşaklar.

Dayanmaz bu acıya anaları,
Kara toprağa girmişti yavruları.

Arkasından veriliyor selâlar,
Şehidlerimize tüm ülke ağlar.

Sele dönmüştü gözyaşlarımız,
Eğilmedi cephede başlarımız.

İlham almıştı hepsi de Bedir'den,
Saldırdılar küffara hep birden.

Gözümde canlandı Bedir'le Uhud,
Onbeşliler oldu bizlere umud.

Yürümüştük başımız dik olarak,
Şehidler sancağında toplanarak,

Düřtük Hazret-i Hamza'nın ardına,
Sahip çıktı Őehidlerim yurduna.

Hazret-i Hamza'ya komřu yolladık,
Onlarla ezanımızı kolladık.

Susmayacaktı artık ezanımız,
Dalgalanacak gayri bayrağımız.

Kavuşuyorduk sayısızca Őehide,
Sahip çıktı Türk milleti tevhide.

Olmuştuk bizler İslamın kalkanı,
Geberttik Müslümana yan bakanı.

Gösterdik bunu tarih boyunca,
İslam güçlenmiřti Oğuz soyunca.

Ediyor bu olay tekrar tekerrür,
Yaşayacak bu milletim her an hür.

Vatanımızı sevdik ölesiye,
Yiđitlerimize yazdık mersiye.

Türk milletiymi İslamın kılıcı,
Bu topraklar oldu Türk'e kalıcı.

Yaşadık hem acıyı, hem sevinci,
Kuvvetliydi insanımın direnci.

Düşmana karşı durmuştuk top yekün,
Bir zaferidir Çanakkale Türk'ün.

Duyurduk haberi Çanakkale'den,
Őehidimiz vardı bütün her evden.

Sönmesin diye bizim tüten ocak,
Can verilirdi bunun için ancak.

Bu vatanın her karış toprağından,
Yürüyorduk ovasından, dağından.

Düşman üstüne şimşek gibi çaktık,
Hürriyet ateşini hemen yaktık.

Destek olmuştuk, yediden yetmişe,
Selâm olsun bizden bütün geçmişe.

Şehit kınalı kuzularımıza,
Destanlar yazan yavrularımıza.

Çanakkale geçilmez diyenlere,
Bunun için orada ölenlere.

Allah'tan hepsine rahmet diyelim,
Ruhlarına Fatiha gönderelim.

Şairin dediği gibi dur yolcu!
Sen de öde üstüne düşen borcu.

Bastığın her yerde şehidler yatar,
Onlar toprağa maneviyat katar.

Sakın ha, abdestsiz basma oraya,
Şehidlerimiz uçmuştu Mevlâ'ya.

Oku şehidlere sen de Yasin'i,
Şad edelim ruhlarının hepsini.

Ödeyelim onlara borcumuzu,
Korumuştu hepsi de yurdumuzu.

Cennet vatan uğruna ölenleri,
Vatanı ve milleti sevenleri,

Çanakkale'de kurşun atanları.
Unutma sen orada yatanları,

Verdik bizler etin mücadeleyi,
Anlattık sizlere Çanakkale'yi.

Tarihimizde alıyor yerini,
Anlayalım oranın değerini.

anakkale'de geçilmez bendimiz,
Gurur kaynağımızdır bu cengimiz.

Türk tarihinin bir dönüm noktası,
Arslan gibi grlemişti Ata'sı.

Atatürk't bu savaşın yıldızı,
Düşmanın içine saktuk bir sızı.

Görülmez dünyada bu savaşın eşi,
Serildi oraya düşmanın leşi.

Demir yumruk olmuştu Türk milleti,
İlelebed yaşayacak devleti.

Bu devleti hiç kimse yıkamaz,
Al bayrağıma kimse yan bakamaz.

Mete Han'dan geliyordu bu bayrak,
anakkale'mizde dalgalanarak,

Türk milletine veriyordu gurur,
Bizim içindi bu en büyük onur.

Düşmez bu bayrak hiçbir zaman yere,
Selâm olsun toprakta yatan ere.

Yrmşlerdi tekbir getirerek,
Cennete uçuyorlardı gülerek.

Gidiyorlardı Peygamber'imize,
Emanet ettiler ülkeyi bize.

Düşmanları durdurmuştu azmimiz,
Sevinç gözyaşı dökmüştü gazimiz.

Yaşasın kahraman Türk neferi,
Yaşattı milletime bu zaferi.

Koruduk Türkiye'min toprağını,
İndirmedik gönderden bayrağını.

Çanakkale zihinlere kazınsın,
Destanları her devirde yazılsın.

Okusun bunu bütün gençlerimiz,
Var olsun kınalı yiğitlerimiz.

Şehidler ölmez, bu vatan bölünmez,
İspatladık Çanakkale geçilmez.
NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE!

ŞAİR
MESUT KILIÇOĞLU

ÇIKACAK OLAN BİN SAYFALIK "ALTAYLARDAN TUNA'YA KIZILELMA'YA TÜRKLER TÜRK TARİHİNİN
BAŞTAN SONA DESTANSI ANLATIMI" ESERİMDEN ÇANAKKALE DESTANIYLA İLGİLİ BİR BÖLÜM